

PATHFINDER

číslo 7 ročník 2009

ROBINZONÁDA LAMBARÉNÉ

MINUTKA NAD BIBLÍ

SPLAV DUNAJCA

ODDÍL ŽIVÝ TIS

ROBINZONÁDA 2009 LAMBARÉNÉ

Lambaréné je město v Africe, ve státě Gabon. Žil tu a pracoval nositel Nobelovy ceny míru, lékař a teolog Albert Schweitzer. Na Robinzonádě jsme měli možnost „osobně“ si vyslechnout jeho varhanní koncert a pak mu klást otázky na tiskové konferenci, v jejímž závěru nás A. Schweitzer vyzval, abychom se také vydali do Afriky a na této cestě se pokusili zjistit, kde leží naše vlastní Lambaréné.

Každému velkému činu předchází rozhodnutí, které je často na celé věci tím nejnáročnějším. Uspořádat si priority, zvolit cíl a vybrat cestu, po které k němu půjdeme, to bývá tvrdým oříškem. Když jsme už konečně rozhodnutí, objeví se překážky, které prověří, jak je naše rozhodnutí pevné. U nás byla první překážkou nutnost získat vzdělání, abychom v Africe byli co platní.

Po přijímacích zkouškách na lékařskou, teologickou, stavební a hospodářskou fakultu následovalo studium. Čerství absolventi měli putovat do Afriky po moři a od afrických břehů pokračovat po řece Ogooué do Lambaréné. Na cestě na ně čekaly různé nástrahy v podobě pirátů, dravé zvěře, hrochů a nepřátelských domorodců, ochotných si kdykoliv ogrilovat cestovatele k večeři. Dlužno říci, že během noční plavby selhal u většiny posádek navigační systém, a tak ztroskotaly v bouři na širém moři.

Naštěstí je mořské proudy zanesly k pobřeží Afriky, kde jsme se všichni opět shledali a mohli se pustit do budování nemocnice. Stavět nemocnici v Africe, s omezenými finančními, materiálními a lidskými zdroji, není jen tak, proto mnozí přijali možnost zažádat o grant

u bohatých evropských mecenášů, jiní se snažili získat materiál od arabského obchodníka, který, vědom si svého monopolního postavení na trhu, velice tvrdě smlouval o ceny. Nakonec bylo vybudováno 18 nemocnic, a přestože některé z nich by pravděpodobně nepřežily první období dešťů, většina byla plně funkční, dobře vybavená a připravená přijmout a léčit pacienty, ať už byli postiženi některou ze zákeřných afrických (malárie, tropická horečka, vředy...), či běžných evropských (rýma, mor, spalničky...) nemocí.

Zdá se vám, že je to všechno jen hra, která má do skutečné pomoci daleko? Možná ano. Ale je možné, že naše cesta do Lambaréné a setkání s Albertem Schweitzerem přivedly někoho k přemýšlení o tom, kde je jeho místo v prostoru zvaném svět. A. Schweitzer řekl: **„Každý si své Lambaréné musí najít sám. Ale musí o to velmi a velmi usilovat. Není to snadné.“** Každé hledání má někde svůj počátek a na počátku bývá slovo, myšlenka...

Přetvořit myšlenku v čin je těžké. Nechtěli jsme zůstat jen u slov a myšlenek, a proto jsme se zapojili do projektu „Panenka“. Výrobou textilních panenek pomohli účastníci Robinzonády získat finanční prostředky pro očkovací program UNICEFU v rozvojových zemích.

KATEŘINA HELLEBRANDOVÁ

P.S. Nemocnice v Lambaréné, založená Albertem Schweitzerem v roce 1913, stále funguje. Město je doposud prodchnuto jakýmsi duchem humanity a odkazem slavného lékaře.

HISTORIE KP

KROJ

Kroj pathfindera byl navržen v roce 1949. Jeho smyslem je věrnost, jednota a zacílenost. Pathfinder nosí svůj kroj s hrdostí, neboť on je svědectvím Ježíšova evangelia. Kroj prošel některými úpravami a menšími změnami, až nabyl dnešní podoby. V každé zemi má jinou barvu.

Tým KP

SMYSL VŮDCOVSTVÍ

Žijeme v době rychlého rozvoje vědy a techniky. To, co se před 20 lety dělalo určitým způsobem, se dnes často dělá jinak. Kdo na pár let opustil svůj obor, vrací se zpravidla k jiným materiálům a postupům. Zkušenost šedin se zdá být zbytečná. Děti si daleko snadněji poradí s technikou, která nás obklopuje, než jejich rodiče, natož prarodiče. Dnešní děti daleko více než v kterékoli předchozí generaci působí sebevědomým dojmem. Co jejich babičce připadá jako vzdálená cizina, vnímají jako sousedův dvorek. Učí se o věcech, o kterých starší člověk možná ani neslyšel. Zdá se, že dobré vzdělání je tím, co člověk potřebuje pro život nejvíce. Je tomu ale skutečně tak? Řada rodičů podléhá tomuto klamu a posílá tak své děti vstřícné nebezpečí „babylónské věže“, tedy postoji, kdy schopnosti a vědomosti jsou vnímány jako jediná záruka dobré budoucnosti.

K čemu je dnes Pathfinder? Proč věnovat svůj čas dětem, když vím, že nejsem odborníkem v žádné uznávané oblasti? Bůh, jemuž věříme a na jehož návrat se těšíme, není přednášen ve vysokoškolských aulách, nelze ho změřit složitými přístroji, nenachází se nutně mezi smetánkou dnešní společnosti. Vždy o sobě říkal, že je Bohem Abrahama, Izáka a Jáкова. Je Bohem našich otců. Tedy těch, kteří s ním už ušli kus cesty a mohou o tom podat svědectví.

Zde je odpověď na zmíněnou otázku. Smyslem vůdcovství není být prestižním učitelem nějakého žádaného kroužku. Být vůdcem (ale i rodičem) znamená dělit se předně o svoji zkušenost z cesty s Bohem, sdílet s dětmi svůj hodnotový žebříček a inspirovat je pro volbu cesty, která má velmi smysluplný cíl.

Stále potkávám vedoucí, kteří pochybují o čase, který dětem věnují. Potkávám rodiče, kteří nerozumějí smyslu Klubu Pathfinder. Možná se díváme moc blízko před sebe. Být vůdcem v Pathfinderu znamená dívat se do dálky, přijmout na sebe zodpovědnost toho, kdo i druhé získá pro cestu za obzor. To je zdroj radosti a naplnění života.

DAWY

MINUTKA NAD BIBLÍ

Už jsi někdy držel(a) hladovku? Jestli ano, tak určitě víš, jaké je to těšit se, až hladovka skončí a ty se zase pořádně najíš. Pán Bůh nás stvořil tak, že musíme jíst každý den. A dokonce ne jen jednou, ale několikrát.

Pán Ježíš o sobě říká, že je chléb života. Je to výborné přirovnání, protože i Pána Boha a Bibli potřebujeme každý den. Je dobré každý den otevírat Bibli a učit se z ní. Pokud to nebudeme dělat, budeme držet hladovku a za chvíli budeme mít velký hlad. Někdy je ten hlad tak veliký, že zapomeneme, co vlastně máme hledat, abychom hlad neměli. A pak různě mlsáme a nenajíme se pořádně. Nakonec nás ještě rozbolí břicho. Žádné videohry, televize ani kamarádi nám Pána Boha nenahradí. Nic není tak dobré na hlad, jako pořádný kus chleba (Bible – Pána Boha).

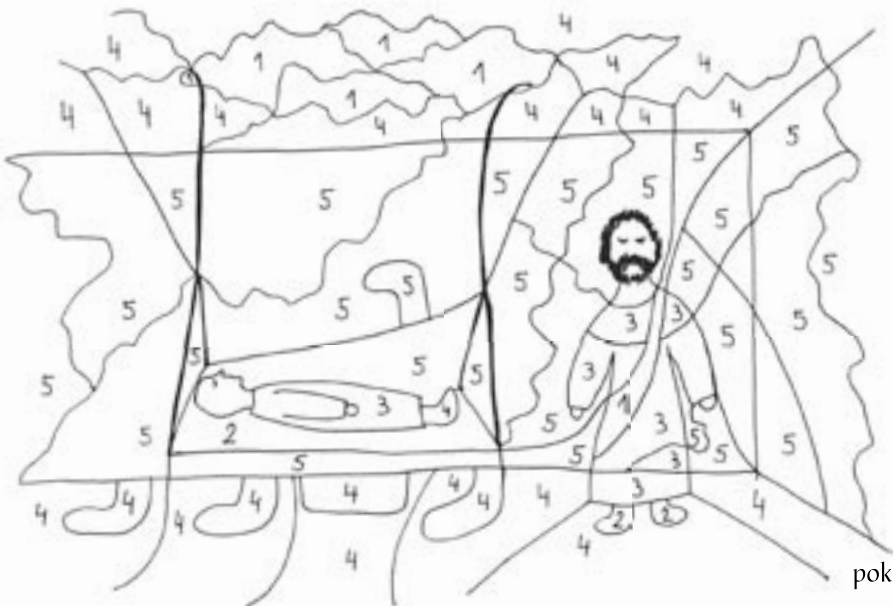
OTEVÍREJ KAŽDÝ DEN BIBLI.

Nejenže nebudeš mít hlad, ale své vědomosti pak budeš moci uplatnit v celostátní soutěži STEZKA PÍSMÁKŮ.

Studuj s námi Markovo evangelium. V každém čísle studujeme jednu kapitolu. Tentokrát studujeme 2. kapitolu. Každý den si přečti kousek z této kapitoly. Až ji budeš mít celou přečtenou, odpověz na otázky:

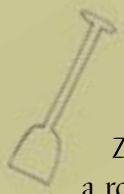

1. Jak se ochrnutý dostal k Pánu Ježíši? Vybarvi obrázek podle instrukcí.

modrá ... 1
černá ... 2
hnědá ... 3
šedá ... 4
žlutá ... 5

pokračování na straně 6...

SPLAV DUNAJCA

Z Prešova na Dunajec v nedeľu vyštartovalo 12 áut plných Pathfindrov, ich kamarátov a rodičov. Viezli sme so sebou 4 rafty, 1 pálavu, 28 záchranných viest, 29 vesiel a 12 bicyklov. Kolóna to bola, ako keď sa presúva cirkus ☺. Po nafúkaní lodí v prístave Majere sa jedna partia vybrala dole Dunajcom po vode a ostatní po brehu na bicykloch. Cyklistom udával tempo Dávid A., ktorý v Červenom Kláštore skúšal hĺbku ramena Dunajca na bicykli. Dovtedy mal nohy v suchu. Najmladší (1-ročný) výletník Alex R. šiel do Lesnice s ockom autom. Na Jánošíkovom skoku sme si spravili spoločnú prestávku (cyklisti aj raftáci). Tu si mohli malí odvážlivci bez pomoci veľkých vyskúšať, ako sa vesluje krížom cez prúd rieky na hojdajúcejšom sa dvojmiestnom člne. Hoci sa niektorí dospeli na brehu chytali za hlavu, všetci si v loďke počinali dobre – unášaní prúdom sa dostali tam aj späť. Zábavu nám pokazili až tri zdatné slečny, ktoré prúd odniesol z nášho dohľadu aj s člnom. Zdenko s Paľom sa natrápili, kým to všetko ďalším raftom dotiahli späť. Na nasledujúcich perejách vlny spláchli Rominu a Jožka sediacich na špici lode. Všetko nakoniec dopadlo dobre a v Lesnici sme napočítali plný počet raftákov, lodí, vesiel aj cyklistov. Niektorí šoféri si vyskúšali, či sa dá z Lesnice do Majerov dostať na bicykloch okolo vody s menším meškaním než 10 minút na rozdiel od cesty autom cez Veľký Lipník a Haligovce. Spýtajte sa Janka B. On si na bicykli vyskúšal aj odbočky, ktoré viedli úplne iným smerom ☺.

Vďaka Maťovi Š. za prevoz všetkých bicyklov, vesiel a iných zbytočnosti, vďaka rodičom, ktorí pustili svoje deti a dopriali im nezabudnuteľné zážitky, vďaka mamkám, ktoré to všetko po nás vyperú a vďaka Bohu, že sme to všetko v zdraví, bez nepríjemnosti a s pekným počasím v plnom počte „prežili“.

MIRIAM S.

ODDIEL ŽIVÝ TIS

Oddiel bol oficiálne založený 27. 3. 2007, ale fungujeme už od septembra 2006, keď som ukončil vodcovský kurz. Po celý čas sme prežívali pozoruhodné Hospodinovo vedenie či už počas vodcovského kurzu alebo pri zakladaní oddielu.

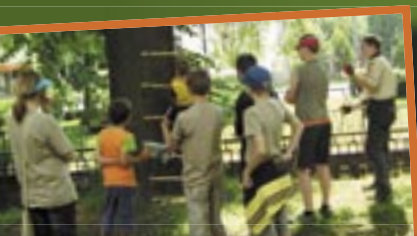
Oddiel nesie meno Živý Tis. Tvorí ho 12 detí + jeden vodca a jedna radkyňa. Prečo Živý Tis? To je veľmi jednoduché. Živý? Skúste si predstaviť deti vo veku okolo 12 rokov. Plné energie, túžby po dobrodružstve. A nie len to. Byť „živý v Kristu“, to je dôvod, prečo to všetko robíme – nielen my, ale verím, že aj všetci ostatní Pathfindri a vodcovia. No a „Tis“, to je strom, ktorý je úzko spätý s názvom a históriou nášho mesta – ako o tom hovorí jedna legenda.

Od vzniku oddielu prešli už takmer tri roky. Prežili sme nielen pekné a humorné chvíle, ale aj tie vážnejšie. Všetko sme s Božou pomocou zvládli. Absolvovali sme mnoho akcií. Medzi najkrajšie patril letný slovensko-švajčiarsky tábor. Spolupracujeme s ochranármi Muránskej planiny a každú jar pomáhame pri ochrane žiab počas ich jarného putovania k vode. Absolvovali sme tábor zameraný na prvú pomoc a nezabudnuteľná bola aj exkurzia na stanici prvej pomoci. S úspechom zlaňujeme menšie aj väčšie skaly a steny. Bolo toho však oveľa viac☺

Zdá sa, že sa nám podarí vytvoriť ďalšiu družinu. Veľmi sa na to tešíme.

Som Pánu Bohu veľmi vďačný za jeho vedenie a povolanie do služby

MARTIN MONCOL – VODCA ODDIELU

Podrobnosti o Pathfinderu a o akciách najdete na internetových stránkách:

www.pathfinder.cz • www.pathfinder.sk

www.bezvacity.cz

REDAKCE: Jana Dvořáčková, Štolcova 64, 618 00 Brno • E-MAIL: advent@pathfinder.cz